

Landes, særlig Englands, Parlament, dels ved at tilvejebringe en bedre Ordning for Finanslovtalernes Rækkefølge, hvor jo nu alle Spørgsmaal blandes mellem hverandre paa en saadan Maade, at hverken Rigsdagsmænd, Tilhørere eller Ministre ved, paa hvilket Tidspunkt der vil blive sagt noget eller omtalt Emner, for hvilke de har Interesse. Saa vidt man forstaaer, er det Partiet Venstre, som har ment, at den Ordning, som var naturlig for 50 Aar siden, derfor ogsaa maa være naturlig nu. Men en saadan Begrundelse er ikke fyldestgørende. Naar Udviklingen har medført, at vor Finanslovbehandling har antaget en Karakter, der fuldkommen adskiller den fra Finanslovbehandlingens ved vort politiske Livs Begyndelse og langt op i dette, er ogsaa Spørgsmaalet fremme om at overveje en bedre Ordning for alle andre end dem, som synes at mene, at Uorden og Planløshed i alle Forhold maa siges at være det eftertragtellesværdige.

Den Tale, som den højtærede Statsminister holdt ved Rigsdagens Aabning, er af Ordføreren for Partiet Venstre (N. Neergaard) blevet betegnet som farveløs, som Ord, hvis Hensigt var at skjule Tankerne, eller at der ingen Tanker var. Jeg kan paa ingen Maade anerkende denne Betegnelse. Hensigten med en Trontale, eller hvad man nu vil kalde det, er jo aldrig at udfordre den siddende Regerings Program i store Ord; det er ikke store Ord, som gør det. Men det er dens Formaal at tilkendegive den siddende Regerings Politik. Og den siddende Regerings Politik er blevet meget tydeligt tilkendegivet i Trontalen. Derfor er den ikke farveløs, og derfor savner den heller ikke Tanker. Thi ved at nævne, hvad denne Rigsdag vil faa at beskæftige sig med, nævner den en Række af de Tanker, som overhovedet er oppe i Tiden, og den Form, hvorunder den nuværende Regering søger disse Tanker om Spørgsmaalene ført til Spørgsmaalenes Løsning. En meget tydelig Politik tilkendegives i denne Tale, og det er maaske ogsaa snarere dette, som har vakt, maa jeg sige, en vis Skuffelse hos det ærede Medlem Hr. N. Neergaard. Der har jo været Formodninger og er udtalt Forventninger om, at Regeringen vilde svinge bort fra den Politik, som Statsministeren havde forkyndt ved Regeringens Tiltrædelse. Det er kommet meget tydeligt frem i fortsatte Artikler i „Berlingske Tidende“, som mente, at den Strid, der havde været i Fagforeningsverdenen, maatte medføre en Ændring, en Skærpelse af Regeringens Politik, saaledes at den mere lagde Vægt paa det agitatori-

ske end paa Politik med det Formaal at tilvejebringe Folketings- og i sidste Instans Rigsdagsenighed om Sagernes Gennemførelse. Ogsaa det ærede Medlem Hr. N. Neergaards Tale fortæller om disse Forventninger: at Fagstrid skulde medføre en Opløsning af Socialdemokratiets Politik, og naar nu Talen ved Rigsdagens Aabning viser, at dette ikke har fundet Sted, men at den samme Politik, som i Fjor indlededes, fastholdes med Bestemthed, Sikkerhed, kan det naturligvis give Anledning til skuffede Forventningers Udtryk, men ikke til den Betegnelse, at der ingen Politik er i denne Tale. Talen understreger, forekommer det mig, meget klart den Politik, hvorpaa Regeringen dannedes, og hvorpaa den i den foreliggende Situation ene kunde dannes efter det forudgaaende Valg, nemlig paa den Kendsgerning, at der her i Rigsdagen er Flertal for et demokratisk Lovgivningsarbejde, men ikke for et Lovgivningsarbejde paa bestemte socialistiske Teorier, hvilket ikke kan faa en Del af dette Flertals Stemmer, hvad vi i vort Valgopraab udtrykkeligt tilkendegav. Indenfor Socialdemokratiet er der fra en enkelt af Ministrene, nemlig den højtærede Kirkeminister, kommet Udtryk for Lede ved dette Ord, som Statsministeren har brugt: demokratisk Samfundspolitik, som dog ellers er et godt og ogsaa tidligere af Socialdemokraterne almindeligt yndet Ord, en vis Lede heroverfor, men dette spiller jo en mindre Rolle, naar den højtærede Kirkeminister alligevel deltager i denne Politik og efter vor Mening endogsaa nu paa en mere effektiv Maade end tidligere.

Vort Svar paa Talens Henvendelse til Rigsdagen vil derfor være, at vi vil medvirke paa det i Trontalen givne Grundlag for Arbejdet. Vi vil støtte de Lovforslag, som allerede i forrige Samling gennemarbejdedes, saaledes at de saa hurtigt, som Omstændighederne og nye Forholds Bedømmelse af dem medfører, kan føres videre til det andet Ting. Overfor hele det øvrige Stof, som Trontalen omfatter, vil vi virke paa samme Maade som i Fjor overfor de Lovforslag, der allerede er blevet gennemarbejdet, nemlig med den frie Kritik, som nødvendigvis de maa øve, der ikke kender og ikke har nogen Opfordring til at kende disse Lovgivningsarbejder, før de forelægges; fri Kritik, men med et Ønske om at naa til den fornødne Enighed her i Tinget om et Resultat, og det forekommer os, at der er god Udsigt til, at ogsaa adskillige andre Opgaver kan gøres færdige, naar man ser ikke blot paa det gode Samarbejde paa de tre tidligere nævnte Love: Forsvarslovene, den kommu-